

عنوان مقاله:

جایگاه حکمی نور و رنگ در معماری ایرانی اسلامی دوره صفویه (نمونه موردی: مسجد امام، مسجد شیخ لطف الله)

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مطالعات معماری و شهرسازی در جهان اسلام (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

بهرام احمدخانی - استادیار و عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی سراج

علی فرهادی - مربی و عضو هیات علمی موسسه آموزش عالی سراج

الهه مهدی زاده فانید - دانشجوی کارشناسی ارشد موسسه آموزش عالی سراج

مریم احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد موسسه آموزش عالی سراج

محیا نوردانش - دانشجوی کارشناسی ارشد موسسه آموزش عالی سراج

خلاصه مقاله:

در معماری ایرانی اسلامی فضا سازی و انتقال حس آن فضا از اهمیت خاصی برخوردار است. استفاده از نور و رنگ در معماری ایرانی اسلامی نشان دهنده پیوند عمیق و محکم بین دین و باورهای مردم بوده است. بکارگیری نور و رنگ توسط معمار در ساخت بناهای شهر به ویژه در بناهای شاخص سبب برانگیخته شدن حس کنجکاوی مردم و در نتیجه بازدید از آن مکان و حضور در آن شده است. نور و رنگ جایگاه ویژه و خاصی در معماری ایرانی دارد و بکار بردن این دو عنصر در بناها و ترکیب این دو عنصر بنا حس خوب و خاصی را به ناظر منتقل می کند. جایگاه نور و رنگ به گونه ای است که در برخی از آیات قرآن کریم به آن اشاره شده است. این مقاله به بررسی و تحلیل جایگاه حکمی نور و رنگ در معماری ایرانی اسلامی دوره صفویه در مسجد امام، مسجد شیخ لطف الله پرداخته است. این دو مسجد جایگاه ویژه ای در معماری ایرانی داشته است؛ در این مقاله به بررسی نور و رنگ به کار برده شده در این دو مسجد بزرگ اشاره شده است.

کلمات کلیدی:

نور و رنگ، معماری ایرانی-اسلامی، مسجد دوره صفویه، مسجد امام اصفهان، مسجد شیخ لطف الله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1178949>

